

Михайлюк Г. Т.

Шляхи оптимізації навчально-виховного процесу підготовки студентів-медиків в інтернаціональних групах

Останні кілька років у ВНМУ ім. М.І. Пирогова практикують формування груп таким чином, що україномовні іноземні студенти навчаються разом із вітчизняними. Організація професійної підготовки таких колективів – це особливий навчальний та виховний процес.

Практично всі іноземні студенти проходять обов'язковий курс довузівської підготовки, основною метою якого є створення оптимальних умов для швидкої адаптації іноземців до української системи освіти і соціуму та розвиток комунікативних можливостей у навчально-професійній сфері спілкування.

Латинську мову студенти-медики опановують на першому курсі, тому адаптацію проходять як українські, так і іноземні студенти. Якщо для перших - це налагодження соціально-побутової та освітньої діяльності, то для других це ще й інтеграція в середовище з відмінностями у традиціях, культурі, релігії, мовний бар'єр (рівень володіння ними українською мовою ще не дуже високий, а в окремих навіть слабкий).

Завдання викладача такої групи – допомогти подолати початковий емоційний і інтелектуальний стрес та створити комфортне, толерантне і комунікативне середовище для навчання.

Матеріал занять слід адаптувати та викладати за принципом “від простого до складного”, поступово ускладнювати, збільшувати обсяг і впроваджувати граматичні конструкції, характерні для наукового стилю мовлення.

Не слід забувати, що в групі навчаються також вітчизняні студенти-носії мови, процес їх професійної підготовки не повинен “страждати”. Матеріал слід не мінімізувати, а чітко і логічно структурувати та систематизувати, робити акцент на аспектах, які є головними та складають труднощі.

При викладенні теоретичних положень теми та спеціального курсу вправ для контролю (переклад словосполучень, рецептів “ex tempore”, конструювання термінів etc.) необхідно обов'язково подавати наочні засоби навчання, моделі вирішення завдань та літературні джерела (підручники, посібники, словники, Інтернет - ресурс).

Індивідуальні форми діяльності слід поєднувати з груповими. Студенти повинні відчувати підтримку та доброзичливість викладача і своїх колег.

Виходячи з власного досвіду роботи хочемо зазначити, що навіть дотримуючись вищезазначених положень, в академічних групах нерідко виникають конфлікти. Здебільшого вони носять тимчасовий характер. Як правило, в колективі панує продуктивна, психологічно-комфортна робоча атмосфера.

Вважаємо, що така форма організації навчально-виховного процесу не є найлегшою для студента, однак має право на існування, оскільки інтернаціоналізація вищої школи стала на даний час об'єктивною необхідністю.